

2) W przypadku, gdy należy dokonać zaliczenia płatności: czy obowiązuje to wyłącznie w zakresie roszczeń odszkodowawczych w rozumieniu krajowego, niemieckiego porządku prawnego, czy też również w zakresie roszczeń o obniżenie ceny?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 2 sierpnia 2013 r. — Unitrading Ltd, druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-437/13)

(2013/C 325/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Unitrading Ltd

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawa ustanowione w art. 47 karty (¹) [praw podstawowych Unii Europejskiej] oznaczają, że gdy organy celne w ramach wykazania pochodzenia wprowadzonych towarów zamierzają oprzeć się na wynikach analizy podmiotu trzeciego, których ten podmiot trzeci nie ujawnił ani organom celnym, ani wnioskodawcy, przez co utrudniono bądź uniemożliwiono obronie weryfikację albo obalenie prawdziwości wyciągniętych wniosków, a sądowi utrudniono wykonanie jego zadania oceny wyników analizy, owe wyniki analizy nie mogą zostać wzięte pod uwagę przez sąd? Czy dla odpowiedzi na to pytanie ma znaczenie okoliczność, że ten podmiot trzeci zatrzymał odpowiednie informacje wobec organów celnych i podmiotu zobowiązanego do zapłaty na bliżej niewyjaśnionej podstawie, iż chodzi o „law enforcement sensitive information” [szczególnie chronione informacje w zakresie egzekwowania prawa]?
- 2) Czy prawa ustanowione w art. 47 karty oznaczają, że organy celne, gdy nie mogą ujawnić przeprowadzonej analizy, na której opierają przyjęcie danego pochodzenia towarów — a wyniki analizy są podawane w uzasadnionej wątpliwość — powinny — o ile można tego od nich w uzasadniony sposób oczekiwać — współdziałać przy wniosku podmiotu zobowiązanego do zapłaty w przedmiocie przeprowadzenia na jego własny koszt analizy lub pobrania próbek w podanym przez niego kraju wywozu?

3) Czy dla odpowiedzi na pytania pierwsze i drugie ma znaczenie, że po zawiadomieniu o należnych cłach jeszcze przez pewien ograniczony czas były dostępne części próbek, które mogłyby zostać udostępnione podmiotowi zobowiązanemu do zapłaty do analizy przez inne laboratorium, nawet jeśli wynik takiej analizy nie zmieniłby okoliczności, iż wyniki uzyskane przez laboratorium zaangażowane przez organy celne nie mogą zostać zweryfikowane, a zatem wówczas nawet sąd nie miałby możliwości — jeżeli to inne laboratorium stwierdzi pochodzenie podawane przez podmiot zobowiązany do zapłaty — porównać wyników obu laboratoriów ze względu na ich wiarygodność? W wypadku odpowiedzi twierdzącej: czy organy celne powinny zawiadomić podmiot zobowiązany do zapłaty, że dostępne są jeszcze części próbek towarów oraz że może on zażądać tych próbek do takiej analizy?

(¹) Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 2 sierpnia 2013 r. — SC BCR Leasing IFN SA przeciwko Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

(Sprawa C-438/13)

(2013/C 325/22)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC BCR Leasing IFN SA

Strony pozwane: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Pytanie prejudycjalne

Czy może zostać uznany za odpłatną dostawę w rozumieniu art. 16 dyrektywy 2006/[112]/WE (¹) lub ewentualnie, za dostawę towarów dokonywaną odpłatnie w rozumieniu art. 18 dyrektywy 2006/[112]/WE, przypadek towarów będących przedmiotem umowy leasingu finansowego, które po rozwiązaniu umowy z winy korzystającego nie zostały odzyskane

przez spółkę leasingową od korzystającego, mimo że ta spółka leasingowa wszczęła i prowadziła procedury prawne w celu odzyskania towarów, a po rozwiązaniu umowy nie otrzymała już żadnych kwot z tytułu korzystania z tych towarów?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 6 sierpnia 2013 r. — Sarah Nagy przeciwko Marcelowi Nagyowi

(Sprawa C-442/13)

(2013/C 325/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sarah Nagy

Strona pozwana: Marcel Nagy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dwa postępowania „między tymi samymi stronami” w rozumieniu art 12 rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych (¹), są zawisłe w przypadku, gdy w jednym postępowaniu dziecko podnosi przeciwko ojcu swoje roszczenie o alimenty za okres w przeszłości oraz o bieżące świadczenie alimentacyjne, a ojciec w ramach postępowania rozwodowego występuje z żądaniem o określenie jego obowiązku alimentacyjnego względem dziecka oraz wysokości świadczenia na rzecz matki w okresie po rozwodzie?
- 2) W razie udzielenia na to pytanie odpowiedzi twierdzącej: W przypadku gdy w jednym postępowaniu osoba uprawniona do świadczeń alimentacyjnych podnosi swoje roszczenie o bieżące alimenty, a w innym postępowaniu dłużnik alimentacyjny występuje z żądaniem stwierdzenia obowiązku bieżących alimentów od późniejszego momentu, czy wówczas od późniejszego momentu postępowanie toczy się „o to samo roszczenie” w rozumieniu art 12 rozporządzenia?

(¹) Dz.U. L 7, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Braşov (Rumunia) w dniu 7 sierpnia 2013 r. — Imre Solyom, Luiza Solyom przeciwko Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Braşov

(Sprawa C-444/13)

(2013/C 325/24)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Braşov

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Imre Solyom, Luiza Solyom

Strona pozwana: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Braşov

Pytania prejudycjalne

Czy artykuły 73 i 78 dyrektywy Rady 2006/112/CE (¹) należy interpretować w taki sposób, że jeżeli strony ustaliły w umowie sprzedaży cenę ostateczną i nieodwołalną, a następnie władze podatkowe uznają transakcję sprzedaży za podlegającą opodatkowaniu z powodu uznania sprzedającego za podatnika, to odnośny podatek od wartości dodanej uznaje się za zawarty w cenie, czy też dodaje się go do tej ceny? Innymi słowy, jaka jest podstawa opodatkowania przy tego rodzaju sprzedaży?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg (Austria) w dniu 12 sierpnia 2013 r. — Germanwings GmbH przeciwko Ronny Henning

(Sprawa C-452/13)

(2013/C 325/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Salzburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Germanwings GmbH

Strona pozwana: Ronny Henning